

29.2.16

2016

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Toto rozhodnutí nebylo právní moci
dne: 29.2.2016
podpis: *Milán Chovanec*

MVCRP010MWRB

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.

prac. č.: 05731

V Praze dne 2. února 2016

Č. j.: MV-172566-4/VS-2015

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako správní orgán příslušný dle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), rozhodl na základě včasného rozkladu, který podal nar. akau - Gambie, státní občan Gambie, trvale bytem 28 e jen „žadatel“), proti rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 2. 10. 2015, č.j.: VS-5936/835.3/2-2014, jímž nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 40/1993 Sb.“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, (dále jen „žádost“), t a k t o:

Podle § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í:

I.

Žadatel požádal dne 12. 12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje, (dále jen „krajský úřad“), o udělení státního občanství České republiky. Na území České republiky se zdržuje dle svého sdělení od 11. 8. 2010, trvalý pobyt zde mu byl povolen od 23. 1. 2013. Žadatel je od února roku 2010 ženatý se státní občankou České republiky, z manželství se v listopadu roku 2012 narodila dcera, po matce česká státní občanka. V době podání žádosti byl žadatel veden na Úřadu práce České republiky, v rámci doplnění žádosti předložil dvě krátkodobé pracovní smlouvy, další pracovní smlouva, uzavřená od 1. 4. 2014 s obchodní společností / CZ s.r.o. se sídlem v Kutné Hoře, od 1. 10. 2014 na dobu neurčitou, skončila dohodou o skončení pracovního poměru z podnětu zaměstnavatele z důvodu organizačních změn a od 8. 4. 2015 byl žadatel znovu veden v evidenci uchazečů o zaměstnání. Manželka je po skončení rodičovské dovolené zaměstnána jako učitelka na Základní škole Čáslav.

Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 23. 2. 2015 přerušilo správní řízení do 2. 4. 2015, současně s výzvou k odstranění nedostatků žádosti podle § 45 odst. 2 správního řádu, předložením písemností, specifikovaných v odůvodnění tohoto usnesení. Žadatel byl současně informován o zahájení správního řízení o žádosti, o možnosti seznámit se s poklady rozhodnutí, navrhopvat jejich doplnění, a o následcích nedoručení požadovaných písemností ve stanovené lhůtě. Na základě předložených dokladů; doručených Ministerstvu vnitra dne 10. 3. 2015, Ministerstvo vnitra znovu dne 22. 4. 2015 přerušilo správní řízení o žádosti a předvolalo žadatele k jednání na Ministerstvo vnitra na den 12. 5. 2015, neboť jeho osobní účast v řízení byla nutná k odstranění vad žádosti. Žadatel se v uvedený den dostavil na jednání spolu s manželkou, kterou pověřil k zastupování na tomto jednání. K obsahu státoobčanského spisu jmenovaní neuplatnili žádné připomínky. Na podzim roku 2014 žadatel absolvoval autoškolu, což doložil fotokopii řidičského průkazu. Žadatel byl seznámen s možností vzít žádost zpět z důvodu nesplnění podmínek podle § 7 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 40/1993 Sb., neboť nemá ke dni podání žádosti na území České republiky povolen nejméně pětiletý trvalý pobyt, jak vyplývá z potvrzení o povolení k trvalému pobytu cizince na území České republiky od 23. 1. 2013, vystaveném odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ze dne 13. 12. 2012, založeném ve spise pod č. 6. Dle záznamu krajského úřadu ze dne 12. 12. 2013, založeném ve spise pod č. 4, žadatel neprokázal znalost českého jazyka v souladu s vyhláškou Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky, (dále také „vyhláška č. 137/1993 Sb.“), k čemuž se do protokolu nevyjádřil. Součástí spisového materiálu je pak pod č. 5, současně s podanou žádostí, požadavek na prominutí splnění těchto dvou podmínek, odůvodněný tím, že žadatelova manželka je česká státní občanka a na území České republiky se žadatel zdržuje od srpna roku 2010. Žadatel dále vyjádřil snahu co nejvíce porozumět českému jazyku a používat ho na veřejnosti, zároveň však připustil, že doma s manželkou komunikují většinou anglicky.

II.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po souborném zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí konstatovalo, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 40/1993 Sb., neboť žadatel nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin a nebylo prokázáno neplnění povinností vyplývajících ze zvláštních právních předpisů.

Podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., předložení dokladu o propuštění ze stávajícího státního svazku, žadatelé s účinností zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), od 1. 1. 2014 neprokazují.

Jako důvod zamítnutí žádosti Ministerstvo vnitra ve svém rozhodnutí uvedlo nesplnění výše specifikovaných podmínek stanovených v § 7 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 40/1993 Sb. K důvodům, které vedly Ministerstvo vnitra k neprominutí splnění těchto podmínek v odůvodnění zamítavého rozhodnutí uvedlo, že při zvážení možnosti prominutí podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb. při využití liberačního ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. (manželka je státní občanka České republiky), převážila skutečnost, že žadatel má ke dni podání žádosti na území České republiky povolen trvalý pobyt po dobu jen jedenáct měsíců, což je nepřiměřeně krátká doba k tomu, aby mohl naplnit integrační kritéria, (vazby rodinné, pracovní a sociální), jimiž se dokládá trvalý, úzký a pevný vztah mezi žadatelem a Českou republikou, tvořící institut státního občanství.

K neprominutí splnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1993 Sb. Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatel při pohovoru, kterým byla ověřena jeho znalost českého jazyka před krajským úřadem v prosinci roku 2013, byl v mladém věku, navíc, jak z jeho životopisu vyplývá, je od roku 2007 ve vztahu s českou státní občankou, stávající manželkou, a měl tak možnost si na požadované úrovni český jazyk osvojit, přičemž uvedená vyhláška vyžaduje pouze základní znalost českého jazyka. Při rozhodování o žádosti bylo rovněž přihlédnuto k negativnímu stanovisku krajského úřadu, z důvodu nesplnění dvou zákonných podmínek pro udělení státního občanství České republiky, přičemž jak je dále v předmětném stanovisku uvedeno, vzhledem k délce pobytu žadatele v České republice nelze ověřit jeho skutečný vztah k České republice a jeho integraci do české společnosti.

III.

Proti zamítavému rozhodnutí podal žadatel včasný rozklad, který byl na základě přípisu Ministerstva vnitra ze dne 23. 10. 2015 upřesněn ve smyslu § 37 odst. 2 správního řádu, v němž namítá, že znalost českého jazyka má ověřit úředník krajského úřadu, nikoliv pracovník Ministerstva vnitra, který ani zamítavé rozhodnutí nevypracoval. Žadatel dále uvedl, že za období rok a půl, které uplynulo mezi pohovorem na krajském úřadě a jednáním na Ministerstvu vnitra, jeho znalost českého jazyka zásadně pokročila, což může posoudit jeho okolí a objektivně ten, kdo vedl prvotní pohovor.

K dalšímu důvodu pro zamítnutí žádosti, tj. nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., když ke dni podání žádosti měl žadatel povolen trvalý pobyt jen jedenáct měsíců, uvádí, že nyní je tato doba již téměř tři roky a oprávněně se zdržuje na území České republiky od roku 2010. Není jeho vinou, že správní řízení trvá delší dobu, než stanoví zákon, přičemž jako v předchozím případě by dle jeho názoru měl být posuzován stav bližší době rozhodování a ne době podání žádosti. Žadatel připomíná, že absolvoval autoškolu a získal řidičský průkaz;

což dle jeho názoru svědčí o tom, že zvládá i odbornější životní situace. Závěrem žadatel uvádí, že chce žít jako plnohodnotný občan v České republice se svojí rodinou. V případě, že rozkladu nebude vyhověno, podá novou žádost. Předpokládá ale, že budou po něm požadovány jen ty doklady, které budou zobrazovat změny od současného rozhodnutí ve věci.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra rozkladem napadené rozhodnutí přezkoumal z hlediska splnění podmínek stanovených v ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., a ve shodě se zjištěním Ministerstva vnitra konstatuje, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. c) a e) zákona č. 40/1993 Sb., (beztrčnost a dodržování právního řádu České republiky ve stanovených oblastech).

Podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/1993 Sb., jak výše uvedeno, žadatel již neprokazuje.

K námitkám žadatele v rozkladu ministr vnitra uvádí následující:

Vyhláška č. 137/1993 Sb. v § 1 stanoví, že žadatel o udělení státního občanství České republiky prokáže pohovorem znalost českého jazyka, jestliže je schopen plyně a jazykově správně reagovat na otázky vztahující se k běžným situacím denního života a umí ústně sdělit obsah textu z denního tisku. Nelze než souhlasit se žadatelem, že znalost českého jazyka ověřují zaměstnanci krajského úřadu, kde je žádost podávána, a ne zaměstnanci Ministerstva vnitra. Z napadeného rozhodnutí však neplyne, že by v daném případě bylo postupováno jinak, žádost byla zamítnuta pro nesplnění podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1993 Sb., přičemž Ministerstvo vnitra poukázalo na výsledky pohovoru před krajským úřadem. Stran délky mezi tímto pohovorem a jednáním na Ministerstvu vnitra a žadatelem tvrzených pokroků, které v tomto období učinil, nezbyvá ministru vnitra než poukázat na zaprotokolovaný průběh jeho osobního jednání, založený ve spise pod č. 26, který žadatel spolu se svou manželkou – zástupkyní pro toto jednání podepsal, aniž by k němu dotyční vznesli připomínky, či požadovali jeho doplnění, z něhož plyne, že žadatel nadále komunikuje lámanou češtinou, občas si vypomáhá anglickými slovy, a i když mu lze porozumět, jeho čeština není jazykově ani gramaticky správná. Nelze než konstatovat, že přes časový odstup od pohovoru na krajském úřadu dne 12. 12. 2013 jsou jeho závěry ohledně nesplněné podmínky stanovené v § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1993 Sb., ve smyslu vyhlášky č. 137/1993 Sb., dosud aktuální. Ministr vnitra v této souvislosti zároveň uvádí, že jak

spisový materiál vypovídá, jednání se žadatelem na Ministerstvu vnitra vedla tatáž oprávněná úřední osoba, která podepsala podle ustanovení § 67 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí.

K námitce žadatele, která se týká nesplnění podmínky uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 40/1993 Sb., ministr vnitra uvádí, že žadatel měl v době podání žádosti povolen trvalý pobyt na území České republiky pouze jedenáct měsíců, a i když v době rozhodování o žádosti dne 2. 10. 2015 uplynuly již téměř tři roky, žadatel ani v době rozhodování o rozkladu nenaplnil stěžejní zákonnou podmínku, vyžadující nejméně pětiletý povolený trvalý pobyt na území České republiky ke dni podání žádosti. Tuto podmínku by bylo možné žadateli podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. e) zákona č. 40/1993 Sb. prominout, ministr vnitra však nemohl nepřihlédnout k tomu, že žadatel nesplňuje ani podmínku stanovenou v § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 40/1993 Sb., tj. znalost českého jazyka, jež právě s určitou dobou délky pobytu na území České republiky představují základní integrační předpoklady pro udělení státního občanství a které oba žadatel nesplňuje.

Ministr vnitra na základě shora uvedeného a doporučení rozkladové komise rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

ministr vnitra

